

ЛЕВСКИ ДОНЧЕВ

ВЕСТНИКЪТ НА ОБЩИНА ЛЕВСКИ

Година V, бр. 10 (56), 20 август 2013 г.

Да се учреди литературна награда на името на Дончо Цончев в Левски пожелаха приятелите на писателя

На 27 юли се навършиха 80 г. от рождението на нашия съгражданин, известния български писател Дончо Цончев

"Словото, знаменито и вечно съчетание от думи, което
пълни душите ни с радост, умовете - със смисъл."
Дончо Цончев

Дончо Цончев е автор на 80 книги. Пише и разкази, новели, повести, драми, сред които "Мъже без враговръзки", "Роман на коледата", "Червени слонове", "Опасни типове", "Почти

веждащ отдел "Българска литература" в списание "Съвременник" (1973-1989), директор на списание "Лов и риболов", основател и директор на вестник "Наслука" и депутат от БСП

любовна история", "Принцове", "Ако можехме да ги чуем", "Звезден прах", "Къщата на песните". Сценарист е на четири игрални филма, написал е пет театрални пиеси. Творбите му са преведени на 28 езика.

Той е завеждащ редакция в издателство "Народна младеж" (1968-1970), зам.-главен редактор на "Профиздат" (1970-1973), за-

в 40-то Народно събрание (2005-2009).

Награден е с орден "Стара планина" - първа степен, за големите му заслуги към българската литература и по случай неговата седемдесетгодишнина през 2004 г. На 14 декември 2007 г. става носител на голямата награда за литература на Софийския университет.

Да се учреди ежегодна

литературна награда за кратък разказ на името на Дончо Цончев за млади таланти, решиха да предложат на ОбС - Левски участниците в срещата по повод годишнината от рождението на писателя. Предложението направи почетния гражданин на град Левски Васил Аврамов - изявен поет, карикатурист и общественик.

На 26 юли библиотека "В.Геновска" при читалище "Г.Парцалев" организира среща "Време за спомени" с близки приятели и съграждани на известния български писател по повод 80-ия му рожден ден. За всички дошли да почетат паметта на приятеля и писателя, който ни остави мъдростта на прозренията си за житей-

ските истини в своето творчество и с това остана завинаги в духовното ни пространство, беше прожектиран филм "Повей от баладата на един човешки живот".

Преди три години Дончо Цончев пое по пътя към Вечните ловни полета, но за човека и твореца, за многостранните му изяви и увлечения, като ловец, геолог, боксьор, художник, водолаз и автомобилист с много обич и тъга, с гордост си спомнят и разказват неговите приятели и съграждани. Председателят на ОбС - Левски Дочко Дочев и Председателят на читалищното настоятелство при НЧ "Г.Парцалев" Лена Романова бяха сред присъстващите на срещата.

Продължава на 3 страница

Злато и сребро за нашите състави на Националните фолклорни фестивали в Априлци и Царевец

"От нас песен и танц, от Бога здраве..."

Златен и сребърен медал спечелиха детските танцови състави при НЧ "Надежда 1902" с.Козар Белене, със златен медал беше удостоен и Танцовият състав "Мераклийче", при кметство с.Градище с художествен ръководител Борислава Борисова на XIII национален фолклорен фестивал "Искри от миналото" в гр.Априлци проведен на 27 и 28 юли.

Над 1400 самодейци от 90 читалищни състава, ансамбли, групи за народни обичаи и индивидуални изпълнители мериха сили в три възрастови групи.

Детските танцови състави при НЧ "Надежда 1902" с.Козар Белене с ръководител Васко Велчев спечелиха престижни отличия. Танцов състав "Малчугани" - спечели златен медал и диплом в 1-ва възрастова група, а Танцов състав "Млади надежди" завоюва сребърен медал и диплом във втора възрастова група

Публиката прие и двете групи възторжено и ги дари със силни аплодисменти. Авторитетното жури също не успя да скрие емоциите си от изпълненията на децата председател на журито беше г-жа Юлия Цанкова - водеща на фолклорното предаване "По нашенски" в БНР, и членове - нашата съгражданка - народната певица Мариета Аспарухова и г-н Генчо Генчев - хореограф.

Продължава на 4 страница

Община Левски проведе работна среща по проект на ОП "Административен капацитет"

Във връзка с изпълнението на проект на Община Левски по Оперативна програма "Административен капацитет 2007-2013 г.", договор за безвъзмездна финансова помощ № 12-11-22/17.10.2012 г., на 14 август 2013 г. в заседателната зала на общината се състоя поредна работна среща между представители на Възложителя/Община Левски/ и на Изпълнителя по поръчката "Извърш-

ване на функционален анализ и разработване на нови и усъвършенстване на съществуващи планови документи на община Левски" Обединение "Прайм - Отворено общество". На срещата бяха представени резултатите до момента по изпълнение на дейностите по проекта: Функционален анализ на община Левски; актуализираните две наредби и два стратегически документа; изготвените нови

документи за общината.

Проектът "Извършване на функционален анализ в община Левски за повишаване ефективността на работа на общинската администрация" е одобрен от Министерство на финансите, ОП "Административен капацитет" и е на обща стойност 78 570,91 лв. Крайния срок за реализиране на проекта е 17.10.2013 година.

Проект "Извършване на функционален анализ и разработване на нови и усъвършенстване на съществуващи планови документи на община Левски" се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Административен капацитет", съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд

**Купува земеделска
земя**

най-високи цени

0887 648 269

Виктория имоти

ПРОДАВАМ СПЕШНО

**ЧЕТИРИ СТАЕН АПАРТАМЕНТ 105 КВ.М ЖИЛИЩНА ПЛОЩ
В ИДЕАЛЕН ЦЕНТЪР НА ГРАД ЛЕВСКИ**

След основен ремонт (нова дограма, климатик, остъклена тераса за лятна кухня), пълно обзавеждане.
105 кв.м чиста жилищна площ (без площта на терасите), състоящ се от: две спални, хол, трапезария, кухня, баня, тоалетна, коридор и две големи тераси, заедно с две тавански помещения, избено помещение, гараж и дворно място.
Обща площ: 158.85 кв.м

ЦЕНА: 55 000 лева

ТЕЛЕФОН: 0898939477

Кой ще има право на помощ за отопление през новия отоплителен сезон

Целевата помощ се отпуска за период от 5 месеца - 1 ноември 2013 г. до 31 март 2014 г. Изплащането и за новия отоплителен сезон ще се извършва на два транша - за ноември и декември 2013 г. не по-късно от края на месеца, следващ месеца на издаване на заповедта, с която е отпусната помощта; до 31 януари 2014 г. - за януари, февруари и март. След приемането на новия размер на помощта ще се издават изменителни заповеди, а изравняването на отпуснатите суми ще става при отпускането на втория транш на помощта, поясниха от Агенцията за социално подпомагане.

Припомняме, че право на помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък от диференцирания минимален доход (виж таблицата - б.р.). Не се

променят останалите условия за (ДМДО) диференцираният минимален доход за отопление

ДМДО по Наредба №РД 07-16/05.05.2008г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2013-2014 г.				
	Целеви групи съгласно чл.2, ал. 3 от Наредбата	ГМД	%	ДМДО
1	За лице, живеещо само	65	233,08	151,50
2	За лице с трайно намалена работоспособност	65	272,68	177,24
3	За дете сирак	65	219,88	142,92
4	За самотен родител с дете до 18-г. възраст, а ако учи - до придобиване на средно или професионално образование, но не повече от 20-годишна възраст	65	272,68	177,24
5	За всеки един от съвместно живеещи съпрузи	65	167,08	108,60
6	За дете от 0- до 18-годишна възраст, а ако учи - до придобиване на средно или професионално образование, но не повече от 20-годишна възраст	65	180,28	117,18
7	За дете с трайно увреждане	65	219,88	142,92
8	За лица, съжителстващо с друго лице (лица) или семейство	65	224,68	146,04
9	За бременни жени 45 дни преди раждане	65	206,68	134,34
10	За родител, полагащ грижи за дете до 3-г. възраст	65	206,68	134,34
11	За лице на възраст над 70 г.	65	206,68	134,34
12	За лице на възраст над 65 г., живеещо само	65	297,88	193,62
13	За лице на възраст над 75 г., живеещо само	65	311,08	202,20
14	За лице с трайно намалена работоспособност	65	206,68	134,34
15	За лице с трайно намалена работоспособност 70	65	246,28	160,08
16	За лице с трайно намалена работоспособност	65	297,88	193,62

Дирекция "Социално подпомагане" приема молби-декларации за финансова помощ за първокласници

Дирекция "Социално подпомагане" - Левски съобщава, че приема молби-декларации за отпускане на еднократна целева помощ, за пок-риване на част от разходите в началото на учебната година, на се-мейства, чиито деца са записани за ПЪРВИ ПЪТ в ПЪРВИ КЛАС на държавно или общинско училище.

Размерът на помощта е 250.00 лв. и се изплаща през месеца, следващ месеца, през който са подадени документите.

Към молба-декларацията се прилагат следните документи:

- удостоверение за brutните доходи на семейството за последните 12 месеца, предхождащи месеца на подаване на молбата.

Не се изискват удостоверения за доходите на семейства с деца с увреждания, семейства с един жив родител, приемни семейства и семейства на близки и роднини, в които има настанени деца по реда на Закона за закрила на детето.

- удостоверение от учебното заведение, че детето е записано ЗА ПЪРВИ ПЪТ В ПЪРВИ КЛАС, за учебната 2013 г./2014 г.;

- лични карти на родителите - за справка;

- удостоверение за раждане на детето - за справка;

- документ за банковата сметка, по която ще се извършва плащането.

Молби-декларации се приемат всеки работен ден от 9.00 до 17.30 часа, в сградата на Дирекцията.

Краен срок за подаването им е 30 септември 2013 г.

За повече информация:

Гореща телефонна линия на ДСП - Левски: 0650/8-23-73

Започна раздаването на ваучери за цифрови декодери

От 1 август стартира кампанията по раздаване на ваучери, срещу които хората (получавали енергийни помощи през миналата година) ще могат да вземат безплатни декодери за цифрова ефирна телевизия. Крайният срок е 30 ноември. На територията на Община Левски право на ваучери имат 684 граждани, информират

от дирекция социално подпомагане гр.Левски.

Ваучерите за декодерите ще се предоставят от Агенция социално подпомагане чрез териториалните й поделения в областта и съответните изнесени работни места в пощенските клонове. Преди да получат ваучер, право имащите ще подават декларация, че имат

телевизор, който се нуждае от декодер. След това по предварително уточнен график ще се раздават и самите ваучери, срещу които ще се получават декодерите в предварително определени чрез търг магазини. За област Плевен това е магазин "Техномаркет".

При получаването на ваучерите, не трябва да нарушава це-

лостта им. Те са изработени под точен брой и няма да има възможност за подмяна.

Друго условие за получаване на ваучер е, ако лицето, което през миналата година е получавало енергийни помощи, е починало, семейството му има право да получи ваучер. Но, ако починалото лице е живеещо само, наслед-

ниците му нямат право на ваучер.

Важно е да се знае, че ефирният аналогов телевизионен сигнал няма да бъде изключван, докато не бъдат създадени условия всички хора със специфични социални потребности да имат достъп до полагащото им се безплатно декодиращо устройство.

Програма
Младешта
в действие

Открива се лятно училище по изкуствата в Левски

Стартира проект "Лятно училище по изкуствата", който се реализира по програма "Младешта в действие" от Сдружение "Център за европейско развитие и квалификация" гр. Левски.

Проектът ще се изпълнява в рамките на 3 месеца и цели да разнообрази лятната ваканция на големи и малки ученици чрез участието им в 4 групи по приложни изкуства: "Декорация", "Художествена тъкан", "Керамика" и "Детски театър". Работата на групите ще бъде в периода 26.08 - 04.09.2013 г.

Групата по декорация ще работи с ръководител Веселин Стоев, като работата им ще е насочена към изработването на изделия с популярната напоследък салфетна техника "Декупаж" и работа с кожа.

Силвия Чолакова ще ръководи групата по художествена тъкан, в която децата ще могат да изработят пана от различни тъкани, а тези, на които се отдава да рисуват ще творят стъклени сувенири украсени с разноцветен контур.

За работата на групата по керамика ще ни помагат възпитаници на Националната гимназия за приложни изкуства "Проф. Венко Колев" гр. Троян с ръководител Мартин Киров. Участниците в тази група ще имат възможност да моделират с глина, да научат и изпробват различни техники за работа с керамични изделия - ангобна техника, фуршове, Търновско сграфито, глазурна техника.

Надарените за театрално изкуство ученици ще имат възможност да участват в детски театър, който ще постави съвременен вариант на българска народна приказка. Младите таланти ще направят първи стъпки в изкуството под ръководството на Огнян Панайотов и ще могат да се докоснат до магията на голямата сцена, на която ще представят и своята първа постановка пред родители и граждани на град Левски.

Всеки ученик или младеж, който желае може да се запише за участие до 23.08.2013 г. в офиса на Сдружението, който се намира в пощенска станция гр. Левски.

В края на работните групи по изкуства ще организират изложба с изработените изделия по проекта.

Ваня Ваньова, ръководител проект

Този проект се реализира с финансовата подкрепа на програма "Младешта в действие" на Европейската комисия, администрирана в България от Национален център "Европейски младежки програми и инициативи". Съдържанието на настоящата статия не отразява позицията на Европейската общност, програма "Младешта в действие" или НЦЕМПИ.

Лятно училище по изкуствата

Проект № BG13/A1.2/312/R2, програма „Младешта в действие“

НАБИРА УЧАСТНИЦИ – ДЕЦА ДО 14-15 ГОДИНИ ЗА РАБОТА В ГРУПИТЕ:

ДЕКОРАЦИЯ

Работа с кожа и техника „декупаж“

ХУДОЖЕСТВЕНА ТЪКАН

Изработка на пана с различни материали

КЕРАМИКА

Работа с глина – ангобна техника, фуршове, Търновско сграфито, глазурна техника

Записвания до 20.08.2013 г. в сградата на пощенска станция гр. Левски

ДЕТСКИ ТЕАТЪР

Записвания до 12.08.2013 г.
Кастинг за избор на участниците на 13.08.2013 г.

Заниманията на групите са в периода 26.08 – 04.09.2013 г.

ЦЕНТЪР ЗА ЕВРОПЕЙСКО РАЗВИТИЕ И КВАЛИФИКАЦИЯ

За повече информация: 0887 850597, 0899 519235; ecddt-org.blogspot.com, e-mail:ecddt@abv.bg

Този проект се реализира с финансовата подкрепа на програма „Младешта в действие“ на Европейската комисия, администрирана в България от Национален център „Европейски младежки програми и инициативи“. Съдържанието на настоящото издание не отразява позицията на Европейската общност, програма „Младешта в действие“ или НЦЕМПИ.

Да се учреди литературна награда на името на Дончо Цончев

От 1 страница

Интересни спомени от детските и младежки години разказа Христо Ечев: "Израснахме като всички селски деца, защото макар и да е Дончо и той беше от село Левски. Бяхме малко по ученолюбиви и четяхме. Кумир ни беше Петлешков. Във випуските ни имаше доста даровити деца - художници, в последствие генерали, професори, а той стана и народен представител. Дончо реши, че и той трябва да рисува - отдаваше му се. После реши да научи английски език и за една година вече го знаеше разговорно. Когато го изгониха от гимназията започна да учи в София и след една година беше републикански шампион по бокс. Казвам ви тези неща за да разберете какъв характер е. Искам да ви кажа честно, че не съм виждал по упорит човек от него, когато нещо си наумеше обезателно трябваше да го свърши... Останахме си приятели независимо от всичко до последния ден и до последния час."

За срещите си с Дончо Цончев, за житейските случки и събития, за приятеля и писател получил признание за своя талант и мъдрост след много преमेждия разказа и Димитър Методиев: "Дончо Цончев, както и Георги Парцалев са ед-

ни от най-забележителните личности на нашия малък град, и днес в радио-предаването стана дума точно за това..."

Село Левски е първото селище обявено за град след 9 септември 1944 г. от Антон Югов и Михаил Геновски и то не от къде да е, а от къщата на Дончо Цончев.

В една от своите книги Дончо е разработил един сюжет свързан с живота на младите и привилегировани граждани по времето на социализма с доста остри забележки и характеристика заради което е критикуван. Но след срещата си с Шолохов нещата коренно са се променили. Успях да го опозная както от срещите ни така и от книгите му. Изключителен човек! Чуждестранна журналистка го пита: "Къде сте роден

?" и той казва "На гара Левски", а тя възкликва "Ей, човека е нямал роден дом, та да се роди на гарата".

Председателят на ловно-рибарския съюз в Левски Георги Янков не скри радостта и гордостта си от признанието на приятеля писател." В една от последните си книги Дончо Цончев споделя една от несбъднатите си мечти да отиде в Африка на лов. В книгата пише: "... и като се върна да отида в родния си град - гара Левски, да събера приятелите си: Христо Ечев, Атанас Камбуров, Димитър Методиев, Гошо Янков, пък да ги лъжа, лъжа както аз си знам." Признавам си, че като прочетох това щях да се пръсна от гордост. Самия Дончо Цончев да те нареди сред приятелите си, едно е ти да се наре-

диш сред тях, но съвсем друго е той да те постави там."

Семейството на писателя, Снежана и Ангелина Цончеви в развълнувана писмо с благодарност за организираното честване пишат: "Вашият съгражданин и наш съпруг, баща и дядо Дончо Цончев остана през целия си живот дълбоко свързан с родното място и хората му. Родната "гара Левски", както се е казвал градът на времето, и както го наричаше той в сърцето си. Мястото, където бе роден и израсъл, беше за него основен елемент в редицата на свещените категории "Бог", "Отечество", "Родна земя", "семейство" - четирите стожера на духовността човешка и принадлежността ѝ към света, който населяваме... Затова, въпреки гоненията, на които тогавашният режим подложи цялото семейство Цончеви през 40-те и 50-те години на 20 век, въпреки многобройните изключения от университета, въпреки дисципа, въпреки клеймото "син на народен враг" от онези години, Дончо Цончев никога не пожела да напусне родината си, нито да се отрече от потеклото си. За него беше от извънредно голямо значение да получи обществена реабилитация и признание точно в родината си, и осо-

бено в родния град Левски. Когато бе обявен за почетен гражданин на Левски, и получи символа-ключ от града, той беше невероятно щастлив. До края на живота му този ключ заемаше най-вид-но и почетно и място в дома му

- тъй както за съгражданите и приятелите от Левски бе отредено едно от най-свидните места в душата му."

Иван Гранитски, известният журналист, критик, публицист и обществен деец, бивш Генерален директор на БНТ, а в момента директор на издателство "Захари Стоянов", пише по повод честването в Левски на годишнината от рождението на своя приятел: "Дончо Цончев, или другото име на вдъхновението. Трудно е да повярваме, че толкова артистична и надарена във всяко едно отношение личност като Дончо Цончев не е между нас, живите. Годишите се изнизват, но присъствието му остава все така всеобхватно и завладяващо - героите му не остаряват, художествените му внушения остават все така свежи и привлекателни.

Повече от шест десетилетия

Дончо Цончев се подвизава на сцената на българската литература. Трябва да признаем, че трудно бихме могли да си представим нейното лице без стотиците разкази, фрагменти в проза, новели, романи, в които неатрапчиво и органично се усеща диханието на епохата. Този художник вае контурите на своето време, не се побоява и от най-страшните социални дисонанси и трансформации. ..."

Дъщерята на първия българин, покорил Еверест през 1984 - Христо Проданов, Силвия Проданова и днес усеща енергията на своя духовен баща, патриот и родолюбец. И днес сякаш той дава на всички които го обичат от своя силен дух, непоколебима воля, честност, почитеност, борбеност пише с обич и признателност Силвия Проданова.

Някога и аз бях жив. Дишах, движех се, радвах се. Но за жалост, тези времена отминаха. Като малки зрънца в моята длан, те бяха отвени от вятъра на времето и понесли се по безкрайните му вълни, изчезнаха от моя взор. Смисъл да ги гоня нямаше. Само щях да пропиляе своето време в безсмислено драпане по прашинките, опитвайки се да убедя себе си, че някога зрънцата ще се завърнат при мен. Сега, когато вече съм намерил вечния си покой, когато нямам какво повече да губя, аз претърсвам поляната на живота си, търсейки малките семенца на моите спомени, надявайки се, че поне някои от тях са поникнали и развили до големи дървета. Намеря ли някое дърво, то споделя някогашната моя история. Картините на отминали времена се завръщат при мен и отново мога да се потопя в тях, било то дори и за миг. След това си отивам, завръщам се в някогашната своя обител, където в ухото на един жив младеж подшуввам тези истории, докато той спи. Събуди ли се, хоп, от нищото се е появило неговото вдъхновение, сяда и ги записва. Историята на моя живот, изписана от неговите ръце, с добавена малко фантазия към нея, върви така...

Вече месеци, мисля че близо година, голямата буря бе надвиснала над нас. Ветровете ѝ бързо помитаха младите, прашаха ги надалеч и след това с огромен гръм ги погубваше всичките. Тъжно ми ставаше, като си представях, как родителите погребват своите деца. Как майките плачат с пълно гърло, крещят срещу небесата и проклинат вятъра. А на бащите им не е останало друго, освен да предложат своето рамо за утеха на съпругите си, да хванат шепа пръст и да я хвърлят в гроба. Мощна беше бурята, силен беше вятърът и безмилостна беше всяка гръмотевица. За жалост, или може би радост, аз бях един от тези младежи. Аз бях едно от малките бели пухчета, които вятърът отнемаше от родословното дърво и захвърляше някъде в далечината. Без идея къде отивам, без идея какво ще ми се случи, аз просто се доверявах на вятъра. За нас вятърът беше мъдър. Нямах да ни запрати някъде без идея. Смея се сега, смея се от тъга, колко глупави сме били тогава. Как сялопо сме вярвали на "висшата" власт. Но, независимо дали се смея или не, сега това няма значе-

Майсторът на ветровете

Значение има само какво се случи. Смъртта, тя не е една. Няма начин една душа да отговаря за кончината на всичките. Много са тези черни косачи на души, много са. Аз лично видях хиляди от тях. На празно, безплодно, мъртво поле седях аз. На същото това поле се извършваше жътва. Тия хиляди косачи безмилостно хвърляха косите си, разкъсваха душите на младите и ги прибираха при себе си. Празна беше земята, но плодът сам вървеше по нея и към нея. А косачите са гладни, жадни и алчни - колкото могат повече искат да приберат при себе си. За жалост успяваха. Чувствах се като малко гроздово зрънце, седящо на примамливо голяма чепка, само чакаща да бъде откъсната, за да може всичките зрънца да бъдат смачкани на червено вино. Понякога ми се искаше да избягам, понякога плачех, а друг път просто бях вцепенен от страх и не можех да помръдна. Косачите не ги бъркаше много, те прибираха всеки при себе си. Смел - уплашен, легнал - изправен, прикрил се - открит, те бяха просто поредният плод за кървавата напитка. Поредната опаковка, чакаща да бъде разкъсана, за да бъде взета от нея сочната, вкусна душа. Ех, някои от нас бяха орехи, трудно можеше да бъдат смачкани, но рано или късно и те се счупваха и техния плод си отиваше в пастта на косачите. Бих се разплакал сега, но мама ми е казвала, че за мъртвите не трябва да се плаче, пък и е трудно, дори една сълза да пролееш, когато си само дух.

На това поле бях, на това поле видях много прители да ги отвлича черната блудница, да разкъсва телата им с косата си и жадно да изпива поредната душа. След това падаха някъде наоколо, понякога цели, понякога на части, но това вече не ми правеше впечатление. Не ме учудваше, не ме изненадваше, просто ме плашеше, плашеше ме до смърт. Знаех, че всеки момент един от косачите ще насочи мъртвия си поглед към мен. Посоката ми определена не до градуса, а до секундата и с мощен рев щеше да захвърли косата си към мен и да отнеме живота ми. Какво ми оставаше в този момент, какво по дяволите, му оставаше на който и да е било. Скрих се там, където знаех, че не могат да ме

видят, там където не могат да ме стигнат, там където студените им лапи, нямаше да ме докоснат, там където бях в пълна безопасност. Скрих се вътре в себе си, в един не много стар спомен, но тогава, дори и сега ми изглежда толкова далечен. Бях се завърнал в планината. На онази, същата поляна, която ми носеше самота и спокойствие. Уютът ми бе нарушаван само от малките бръмбари, които от време на време лазеха под мен и песента на птиците, която винаги ме държеше буден. Гледах в далечното небе, в меките бели облаци и се чудех, дали някога ще успее да ги достигна. Да разтворя ръце и махайки бързо с тях, подобно на птица, да полетя в небето. Като горд ястреб, господар на небесата, аз да летя из необятната синя шир и да хвърлям сянката си върху хората долу. Чух, че на скоро двама чужденци създали машина, с която можеш да летиш, с която можеш да станеш повелител на въздуха, майстор на ветровете. Но колко ли време щеше да мине, преди тази машина да стигне и до нас. До нашата мила родина, до малкото ни, скътано в планината селце. Дни, месеци, години. Нямахме за къде да бързам и без това, тук животът е прекалено бавен и спокоен. Чух как камбаната на мегдана изкънтя шест поредни пъти. Време беше да тръгвам за дома. Майка вече приключва вечерята, татко привършва работата по двора, а всичките ми по-малки братя и сестри, са се наиграли вече и са огладнели. Хлапетата са най-вече причината да идвам тук, прекалено много шум вдигат, но пък без тях къщата е някак празна. Все някой трябва да вика наоколо, ако не друго, поне да си чуем гласовете. А говорейки за гласове, селото беше невероятно шумно. Шумно беше сутрин, шумно беше по обед, но най-шумно беше вечер. Всичката суетня и глашатия. Викове на продавачи, опитващи се за последно да си пробутат стоката на някого. Майки, крещящи по децата да се прибират. Попът, крещящ за литургията, която ще направи следващата сутрин и няколко стотин деца, крещящи, че не им се прибира толкова рано, но въпреки всичко, следващи дадениите постановления. Тъкмо задминах църквата, свих в дясно от училището

и влязох в прашната уличка, на която живеех. На няколко къщи от моята живееше Бай Иван. Едва стигнал началото на четиридесетте си години, а лицето му вече бе избъркано, изстрадало, а косата му побеляла. Голям страх бе видял той, голяма мъка беше преживял. Всички я знаеха тая история, но никой не я казваше, никой не я споменаваше. Самият Бай Иван, въпреки че не общуваше много с другите хора, им помагаше с каквото можеше и за това го уважаваха съселаните. Баща ми понякога със смях, понякога с тъга разправя как като съм се раждал, докторът в селото се бил напил и нямало кой да ме изроди. Бай Иван като чул, веднага яхнал коня, отишъл в съседното село, събудил тамошния доктор и както по пижама излязъл, така го замъкнал към дома. Оттогава бяха приятели с моя старец и от време на време подпийваха заедно. Той, Бай Иван, само с татко пиеше, като си спомня. Поздравих го, поздравих баба Гинка, баба Радка и баба Стефана, които бяха седнали на пейката пред дома на баба Радка, подплаших гладното куче на Рачо каруцаря, което се навърташе около мен за храна и влязох в къщи. Братята и сестрите всичките скочиха да ме посрещат. Да ме питат, къде съм бил, какво съм правил, нося ли подаръци, все едно не се връщах от поляна, а до столицата съм ходил. Повдигнах си гордо потурите и казах, че къде съм бил не е нещо, което още могат да осъзнаят. Седнахме всички на масата, татко скърши питата и започна да раздава хляб по масата, майка тихо пълнеше чашите. Обикновено много шум вдигахме, постоянно за нещо се говореше, но изглежда на родителите ми им тежеше нещо и много-много не се обаждаха, докато вечеряхме. Поне имаха усмивка на лицата си и това ме успокояваше, че не се е случило, кой знае, колко лошо нещо. След като приключихме с храненето, майка ни каза, че сме свободни да вършим каквото си искаме, само да се върнем преди деветия удар на камбаната. Децата бързо се изнизаха и не след дълго се чуа виковете им, да се заплюват, кой - кого видял на криеница. Аз тъкмо тръгнах да ставам и баща ми каза да остана на масата. Имали да ми кажат нещо важно.

Дойде ми времето и на мене, ще ме женят, видяло се е, няма къде да бягам. А така ми се искаше да поергнствам още малко. Но момента, в който се обърнах и видях лицата им, бях потресен. Усмивките им бяха изчезнали, бръчките им се бяха задълбочили, очите им се пълнеха със съзли. Майка не издържа и се разплака силно, а татко просто ми подаде къс хартия и каза, че е за мен. Писмо беше, вятърът ме вика. Викна ме и ме запрати... къде ме запрати, на проклетото мъртво поле.

Не искам да мисля за това!!!

Искам да мисля за поляната, за тишината за спокойствието. За птиците. Една от тях изпя поредната си песен и ме уцели. Мелодията ѝ се разби директно в мен и ме отнесе горе към небесата. Черната блуница разкъса кожата ми, бръкна дълбоко в мен и бързо засити несекващия си глад с душата ми. Нямахме връщане назад вече. Но докато хвърчах там в небето, докато се реех с птиците, се зачудих. Защо изобщо бях отишъл там? Защо изобщо последвах вятъра в земята на смъртта, където косачите безспирно жънеха. Защо се оставих да бъда малък грозд в поредната каца вино? Защо оставих в разцвета на младостта си, да се превърна в пълно копие на горкия Бай Иван? Не ми беше трудно да се сетя. Не беше трудно да го проумея. Отидох там, за да може мама и татко да плачат на моя гроб. Отидох там, за да могат моите братя и сестри да не срещнат косачите. Отидох там, за да спася малката църква, камбаната над нея и селското училище. Отидох там, за да може винаги да има суетня в шест часа и няколко минути. Най-вече аз отидох там, за да спася своята поляна, своите птички, своето небе. Нито едно чудо на света не бе по-велико от малкото ми село и голямата поляна. Сега вече, поне разбирам, защо другарите ми умираха с усмивка на лицето. Не е било, понеже се спасяват най-сетне от страха.

Божидар Лазаров

Разказът е отличен на пети национален литературен конкурс "Дядо Йоцо гледа" организиран от Община Мездра, туристически комплекс "Дядо Йоцо гледа" и съюза на българските писатели, със първа поощрителна награда.

Злато и сребро за нашите състави на Националните фолклорни фестивали в Априлци и Царевец

Продължава от 1-ва страница

На третият Националният фолклорен фестивал "Фолклорен извор", с.Царевец - Община Свищов проведен от 1 до 4 август под патронажа на Министерството на културата, с медийното партньорство на БНР и БНТ отново дъжд от медали, въпреки жегата, за нашите състави.

Генералният спонсор ППОК "Изгрев-93" - с.Царевец с председател г-н Ганчо Ламбев, и елитно жури в състав: Юлия Цанкова - председател, Гуна Иванова - народна певица, Димитър Манов - хореограф, Даниел Спасов - народен певец, д-р Силва Хачерян - Министерство на културата и г-н Генчо Генчев - кмет на с.Царевец - отличиха със златен медал Фолклорна формация "Северняшка огърлица", с художествен ръководител Мариета Аспарухова, а шестгодишните Ивана Стоянова и Ева Демирева от дует "Звездици", журито награди със златен медал и статуетки. Със сребърен медал и ваучер на стойност 150 лева за изработка на костюми

от ателие "Балкан Фолк" - гр. София, отличиха танцов състав "Мераклийче" - при кметство с.Градище с художествен ръководител Борислава Борисова. Златен медал за танцова формация "Сборенка" - с ръководител Даринка Иванова при НЧ "Георги Парцалев 1901" - гр.Левски; сребърен медал за женска фолклорна група "Осьмски ритми" - при НЧ "Съзнание

1894" - с.Асеновци и бронзов медал за цялостно изпълнение на НЧ "Съзнание 1894" - с.Асеновци; сребърен медал за фолклорна група "Росна китка" - при НЧ "Г.С.Раковски 1901" - с.Изгрев.

Здраве е живот, още много успехи в духа на българската фолклорна традиция желаем от сърце на всички творчески колективи в община Левски!

**ТУК Е МЯСТОТО ЗА ВАШАТА ОБЯВА,
РЕКЛАМА ИЛИ БИЗНЕСПРЕДЛОЖЕНИЕ**

**ВЕСТНИК "ЛЕВСКИ ДНЕС"
ВИ ДАВА ТОЗИ ШАНС,
НЕ ГО ПРОПУСКАЙТЕ!**

Заявки се приемат в студиото на радио "Левски" на четвърти етаж в сградата на Общината.

Първата заявена обява за вестника Ви гарантира едно безплатно включване в програмата на радио "Левски".

**ОБЯВА - 30 см./см²
РЕКЛАМА /чернобяла/- 40 см./см²
РЕКЛАМА /цветна/- 60 см./см²**

**ОБЩНСКО РАДИО
ЛЕВСКИ**

НАШЕТО И ВАШЕ РАДИО

Най-бързият начин да научите местните новини!
Да получите верни отговори на въпросите:
КОЙ? КОГА? КЪДЕ? ЗАЩО?

Всеки делничен ден от 16.05 ч. Вие сте с един добър приятел и събеседник - Общинско радио Левски.

Интервюта, анкети, репортажи от мястото на събитието, гости в студиото - всичко това може да чуете, ако слушате

информационно-музикалната програма на радио "Левски".

Ако искате да излъчите първи вашата реклама, да поздравите близки и приятели за лични и професионални празници, да получите отговор на въпрос, който Ви вълнува и да станете съпричастни към разискваните теми и проблеми, то

Вашето радио Ви очаква!

Тел.: 0650/830 87 е отворен за вас!

Може да ни пишете и на адрес: radio_levski@abv.bg

Цената за еднократно излъчване на обява е 3,00 лв. с ДДС

Мартина Неделчева вече играе в "Черно море Одесос" гр.Варна

В тазгодишното републиканско първенство, донесло бронз на "Черно море Одесос", обещаващата ни млада баскетболистка спечели 2-ро място за "най-добър реализатор" (МВП) при момичета (14-годишни). Освен поста си в тази формация на отбора тя играе и при кадетките (16-годишни), които тази година са 5-ти.

Мартина е само на 14 години и вече е част от един от най-добрите отбори в страната. С много тренировки, упоритост и силна воля печели симпатиите на треньорите си. Мартина започва спортната си кариера в местния отбор с подкрепата на близки и приятели. През 2011 г. отборът е закрит и тя облича екипа на "Росица - Поликраище". След края на републиканското миналата година и се отдава възможност да замине за Варна и да стане част от "Черно море Одесос". От новия сезон в продължение на четири години тя ще про-

Едва четиринадесет годишна усмихнатата Мартина постигна много. Тя е нашата млада надежда с която се гордеем.

дължи да защитава цветовете на черно-морския тим. Но по-важното е, че благодарение на силните си изяви е забелязана и извикана в националния ни отбор.

Хандбалистите от Левски с нов успех

В самия край на спортно-състезателната 2012/2013 г. хандбалистите от ХК "Левски" гр. Левски зарадваха хандбалната общественост с нов успех. От 21 до 23 юни в град Бургас се проведе Национален турнир по хандбал за момчета и момичета до 13 години. Турнирът е посветен на Димитър Гурбалов - един от създателите на хандбала в България и гр. Бургас.

Там нашите момчета се класираха трети и станаха носители на бронзовите медали. Индивидуални отличия спечелиха състезателите Преслав Митков за най-добро ляво крило и Иван Боянов за най-добър пивот, събщи Иван Пейков - председател на клуба.

ЛЕВСКИ ДНЕС	Издание на ОБЩИНА ЛЕВСКИ
Гл. редактор: Любка Христова репортери: Снежина Любенова Павел Генов	
Адрес на редакцията: 5900 гр. Левски, бул. „България“ 58 тел. 0650/83087, 0887 829887; факс: 0650/83195 e-mail: oblevski@abv.bg ; radio_levski@abv.bg	
Печат: dagga PRINTING HOUSE - Ловеч	